

1162**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 14 sierpnia 2001 r.

w sprawie zwrotu kosztów spowodowanych odwołaniem strażaka Państwowej Straży Pożarnej z urlopu.

Na podstawie art. 72 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. Nr 88, poz. 400, z 1992 r. Nr 21, poz. 86 i Nr 54, poz. 254, z 1994 r. Nr 53, poz. 214, z 1995 r. Nr 4, poz. 17 i Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 i Nr 152, poz. 723, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 88, poz. 554 i Nr 106, poz. 680, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 45, poz. 436 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2001 r. Nr 81, poz. 874 i 877) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Strażakowi Państwowej Straży Pożarnej, zwanemu dalej „strażakiem”, odwołanemu z urlopu wypoczynkowego przysługuje na jego pisemny wniosek zwrot poniesionych:

- 1) opłat za pobyt w ośrodkach wczasowych, sanatoriach, kwaterach prywatnych lub za inne usługi związane z wypoczynkiem w czasie tego pobytu, niewykorzystane przez strażaka i członków jego rodziny, jeżeli organizator wypoczynku lub inny podmiot świadczący usługi w tym zakresie nie zwrócił wniesionych opłat,

2) kosztów przejazdu członków rodziny strażaka, według norm ustalonych dla strażaków, jeżeli jego odwołanie z urlopu wypoczynkowego spowodowało również ich powrót.

2. Przez członków rodziny strażaka, o których mowa w ust. 1, rozumie się osoby wymienione w art. 67 ust. 2 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej.

§ 2. Do wniosku, o którym mowa w § 1 ust. 1, strażak dołącza rachunki i bilety, potwierdzające poniesione koszty. Jeżeli uzyskanie lub przedłożenie rachunków i biletów nie jest możliwe, strażak składa pisemne oświadczenie o wysokości poniesionych kosztów, używanego ewentualnie zwrotu kosztów oraz o przyczynach braku ich udokumentowania.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji:

M. Biernacki

1163**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI**

z dnia 14 września 2001 r.

w sprawie zasad dopuszczalności używania wyrobów tytoniowych na terenie obiektów podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

Na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 9 listopada 1995 r. o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 1996 r. Nr 10, poz. 55, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 96, poz. 1107) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia mają zastosowanie w:

- 1) pomieszczeniach jednostek organizacyjnych Policji przeznaczonych dla osób zatrzymanych,
 - 2) pomieszczeniach jednostek organizacyjnych Policji wyznaczonych do wykonywania aresztu w celu wydalenia,
 - 3) policyjnych izbach dziecka,
 - 4) strzeżonych ośrodkach dla cudzoziemców podlegających wydaleniu,
 - 5) ośrodkach dla uchodźców,
 - 6) pomieszczeniach jednostek organizacyjnych Straży Granicznej przeznaczonych dla osób zatrzymanych,
- zwanym dalej „obiettami”.

§ 2. 1. Palenie wyrobów tytoniowych w obiektach jest dopuszczalne tylko w miejscach wyznaczonych do tego przez dyrektorów (dowódców, komendantów, kierowników) tych obiektów.

2. Miejsca, w których palenie wyrobów tytoniowych jest dozwolone, wyznacza się w odrębnych i zamkniętych pomieszczeniach oraz oznacza się je w widoczny sposób.

3. Jeżeli w obiekcie nie można spełnić warunków, o których mowa w ust. 2, miejsca, w których palenie wyrobów tytoniowych jest dozwolone, mogą być wyznaczone na zewnątrz obiektu, z wyjątkiem obiektów, o których mowa w § 1 pkt 1, 2 i 6.

§ 3. 1. W obiektach, o których mowa w § 1 pkt 1, 2, 4 i 6, dopuszcza się możliwość palenia wyrobów tytoniowych przez osoby pozbawione wolności, zwane dalej „osadzonymi”, w celach i pokojach mieszkalnych.

2. Kierownik jednostki organizacyjnej Policji albo Straży Granicznej, w której znajdują się obiekty, o których mowa w ust. 1, wyznacza cele i pokoje mieszkalne dla osadzonych palących wyroby tytoniowe.